

A Nikolaiták Tana

Rev. William Marrion Branham-tól

A Nikolaiták Tana

Jelenések 2:15, “Igy vannak nálad is, a kik a Nikolaiták tanítását tartják, amit gyűlölök.”

Emlékeztek, hogy az Efézusi Korban rámutattam arra, hogy a *Nikolaita* szó, két görög szóból származik: *Nikao*, amelynek jelentése: *meghódítani*, és a *Lao*, melynek jelentése: *laikusok*. A *Nikolaita* szó így ezt jelenti, “*meghódítani a laikusokat*.” Most miért olyan borzasztó ez a dolog? Borzasztó mert Isten soha nem helyezte az Ő gyülekezetét választott vezetés kezébe, amely politikai felfogással mozog. Ő gyülekezetét az Istentől rendelt, Szellemmel töltött, Ige által élő emberek gondoskodásba helyeztette, akik az embereket az Igével való táplálás által vezetik. Isten nem választotta szét az embereket osztályokra úgy, hogy a miséket egy szent papság vezesse. Az igaz, hogy a vezetésnek szentnek kell lennie, de ugyan úgy az egész gyülekezetnek is. Továbbá, nincs egyetlen hely sem az Igében, ahol papok, vagy szolgálók, vagy effélék közbenjárának Isten és az emberek között, és olyan hely sincs, ahol ők el lennének különülve az ő Isten imádatukban. Isten azt akarja, hogy mindenki együtt szeresse és szolgálja Őt. A Nikolaitizmus tönkreteszi Istennek ezt az előírását, és helyette elválasztja a szolgálókat a néptől és a vezetőket főúrrá teszi szolgálók helyett. Na már most, ez a tan valójában, mint egy cselekedet kezdődött el az első korban. Úgy tűnik, hogy a probléma két szóban relik: “vének” (presbiterek), és a “felvigyázók” (püspökök). Noha a Szentírás mutatja, hogy több vén is van mindegyik gyülekezetben, néhányan elkezdték (köztük Ignatius is) tanítani azt, hogy a püspöki tisztség fogalma a kiemelkedés, vagy hatalom, és irányítás volt a vének felett. A dolog igazsága azonban az, hogy a “vén” szó azt jelzi, hogy ki az a személy, míg a “püspök” ugyanazon férfinak a tisztségét jelzi. A vén az ember. A püspök pedig az ember

tisztsége. A “vén” mindig egyszerűen az embernek az Úrban lévő időrendi korára utalt és arra is fog. Ő egy vén nem azért mert ő választott vagy rendelt, stb., hanem mert ő IDŐSEBB. Éretebb, gyakorlotabb, nem egy újonc, megbízható a tapasztalatai és a hosszan fennmaradt keresztény tapasztalatai bizonyíték miatt. De nem, a püspökök nem maradtak meg Pál leveleinél, hanem inkább hivatkoztak Pál beszámolójához arról az esetről, amikor ő hívta a véneket Efézusból Miletusba az Ap. csel. 20. fejezetében. A 17. versben, a feljegyzés szerint “véneket” hívott, és azután a 28. versben “vigyázók”-ról (püspökök) van szó. És ezek a püspökök, (semmi kétség, hogy politikai felfogásúak voltak, és sóvárogtak a hatalom után) ragaszkodtak azon állításukhoz, hogy Pál értelmezése szerint a “felvigyázó” több volt mint helyi vén akinek csupán a saját gyülekezetében van hivatalos minősége. Számukra most a püspök egy olyan személy volt akinek sok helyi vezető felett kiterjesztett hatalma volt. Egy ilyen fajta felfogást nem támaszt alá sem a Szentírás sem pedig a történelem, de ennek ellenére még olyan formátumu emberek is hajlottak az efféle szerveződések felé mint Polycarp. Így aztán, ami úgy kezdődött mint egy cselekedet az első korban abból később egy betű szerinti tant alkottak és így van ez ma is. A püspökök még mindig igényt tartanak arra hogy az embereket irányítsák és úgy bánjanak velük ahogy nekik tetszik, és oda állítsák őket szolgálatba ahová akarják. Ez azonban megtagadja a Szent Szellem vezetését Aki ezt mondta: “Válasszátok el Nekem Pált és Barnabást arra a munkára, amelyre elhívtam őket.” Ez azonban anti-Igei, és anti-Krisztusi. Máté 20:25-28, “De Jézus Magához hívta őket, és azt mondta: Tudjátok hogy a Pogányok fejedelmei uralkodnak azokon, és a nagyok hatalmaskodnak rajtok. De *ne így legyen közöttetek*; hanem aki közöttetek nagy akar lenni, legyen a ti szolgátok; és aki közöttetek első akar lenni, legyen ti szolgátok: Ahogy az embernek Fia nem azért jött, hogy Néki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon, és adja az Ő életét váltságul sokakért.” Máté 23:8-9, “Ti pedig ne

hívassátok magatokat Mesternek, mert Egy a ti Mesteretek, a Krisztus; ti pedig mindnyájan testvérek vagytok. Atyátoknak se hívjatok senkit a földön; mert Egy a ti Atyátok, Aki a mennyben van.”

Annak érdekében hogy ezt még jobban tisztázzuk, hadd magyarázzam el a Nikolaitizmust ilyen módon. Emlékeztek, hogy a Jelenések 13:3-ban ezt mondja, “És látám, hogy egy az ő fejei közül mintegy halálos sebbel megsebesítettett: de az ő halálos sebe meggyógyították: és csodálván, az egész föld csodálkozott a fenevad miatt.” Na már most, mi tudjuk, hogy a megsebesítettett fej a Római Birodalom, a nagy politikai világhatalom volt. Ez a fej újra feltámadt, mint a “Római Katolikus szellemi birodalom.” Most figyeljétek meg ezt körületekintéssel. Mit tett a politikai pogány Róma, amely sikerének alapja volt? Ő, “megosztott és meghódított.” Ez volt Róma magja – oszd meg és hódíts. Az ő vas fogai téptek és faltak. Akit ő széttépett és felfalt, az nem tudott újra felkelni ugyanúgy mint amikor Karthágót elpusztította, majd bevetette sóval. Ugyanaz a vas mag benne maradt, amikor felkelt mint a hamis gyülekezet, és az irányelve is ugyanaz maradt – oszd meg és hódíts. Az a Nikolaitizmus, és Isten gyűlöli.

Na már most, az egy jól ismert történelmi tény, hogy amikor ez a hiba belopódzott a gyülekezetbe, akkor az emberek elkezdtek versengeni a püspöki tisztségért amelynek eredménye az lett hogy ezt a pozíciót a tanultabb és anyagilag haladó gondolkodású és politikai felfogású embereknek adták. Emberi ismeret és program kezdte átvenni az Isten bölcsességének a helyét és a Szent Szellem többé nem irányított. Ez valóban egy tragikus gonoszság volt, mert a püspökök azt kezdték állítani hogy nem szükséges többé az Ige hirdetéséhez vagy a szertartások vezetéséhez egy átlátszó keresztény karakter mondván hogy az alkotóelemek és a ceremóniák számítanak. Ez lehetővé tette gonosz emberek (csábítók) számára, hogy megszaggassák a nyáját.

A püspökök felemelésének emberi tanítása, amely által olyan helyre kerültek, amely nem egyezik meg a Szentírással, a következő lépés elkezdtek osztogatni a minősített címeket és ez vallásos hierarchiává épült; a püspökök fölé hamarosan érsekek kerültek, és az érsekek fölé bíborosok, és azután harmadik Bonifác idejében mindegyik fölé egy pápa, a *Főpap* került.

Az amit a Nikolaita tanításnak és a Keresztény Babilonizmussal való összeolvasztásának végeredménye lett az kell legyen az amit Ezékiel látott a 8. fejezet 10. versében, “Bemenék azért és látám, és ímé az utálatos csúszó-mászó állatoknak és barmoknak mindenféle képei és Izráel házának minden bálványai valának bevésve a falon köröskörül.” Jelenések 18:2, “És kiálta teljes erejéből, nagy szóval mondván: Leomlott a nagy Babilon, és lett ördögöknek lakhelyévé, minden tisztátalan és gyűlölséges madárnak tömlöcévé, mert az ő paráznsága haragjának borából ivott valamennyi nép.”

Ez a Nikolaita tanítás, ez a szabály amelyet a gyülekezetben megalapítottak, nem nyerte el a tetszését túlságosan sok embernek mivel el tudtak olvasni bizonyos leveleket vagy tanulmányokat az Igéről amelyet istenfelő személyek írtak. Így hát mit tett a gyülekezet? Kiközösítette az igaz tanítókat, és elégette a kézirattekercseket. Azt mondták, “Speciális tanulásra van szükség, hogy valaki olvassa és értse az Igét. Maga Péter is azt mondta, hogy Pál által írott dolgok nehezen érthetőek voltak.” Miután elvették az Igét a néptől, hamarosan odajutottak hogy a nép már csak arra figyelt amit a pap mondott, és azt tette, amit ő mondott nekik. Ezt Istennek és a Szent Igének nevezték. Átvették az emberek elméjét és életét és az önkényeskedő papság szolgálivá tették őket.

Ha pedig bizonyítékot akartok arra hogy a Katolikus Egyház igényt tart az emberek életére és elméjére, akkor csak figyeljétek meg X. Theodosius rendeletét. *Theodosius Első Rendeletét.*

Ez a rendelet közvetlenül azután lett kiadva, hogy őt Róma Első Gyülekezete megkeresztelte. “Mi három császárok azt akarjuk hogy a mi alattvalóink állhatatosan ragaszkodjanak ahhoz a valláshoz amelyet Szent Péter tanított a Rómaiaknak, és melyet hűségesen megőrzött a tradíció és amelyet most megvalott a főpap, Római Damasus, és Péter, Alexandria püspöke, az Apostoli szentség férfiai, az Apostolok intézményének, és az Evangélium tanításának megfelelően; higgyünk az Atyának, a Fiúnak és a Szent Szellemnek Istenségében, amelyek egyenlő fennségek a Szent Háromságban. *Elrendeljük hogy ennek a hitnek követői hívassanak Katolikus Keresztényeknek; minden egyéb vallás értelmetlen követőjét megbélyegezzük az eretnekség aláavaló nevével, és megtiltjuk hogy összejöveteleiknek az egyház nevet adják.* Az isteni ítélet kárhóztatása mellett számítaniuk kell arra a súlyos büntetésre is, amelyet a mi mennyei bölcsesség által vezérelt hatóságunk megfelelően gondol kiszabni. . .”

Az a tizenöt büntető törvény, amelyet ez a császár kibocsájtott, ugyanannyi évek alatt megfosztotta az evangélistákat minden jogaiktól arra, hogy vallásukat gyakorolhatták volna, kizárta őket minden polgári tisztségből, és büntetésekkel, elkobzással, száműzetéssel, és néhány esetben halállal is fenyegette őket.

Tudjátok mit? Ma éppen ebben az irányban haladunk.

A Római Katolikus Egyház önmagát az Anya-egyháznak hívja. Az első, vagy eredeti gyülekezetnek hívja magát. Ez teljesen megfelelő. Ő volt Róma eredeti Első Gyülekezete, amely visszacsúszott, és bűnbe ment. Ő volt az első amelyik szerveződött. Őbenne voltak megtalálhatóak a Nikolaitizmus cselekedetei és azután a tanítása. Senki nem fogja tagadni azt hogy ő egy anya. Ő egy anya és szült lányokat. Na már most egy lány egy asszonyból jön ki. Egy asszony skarlát ruhába öltözve ül Rómának a hét hegyén. Ő egy szajha és szült lányokat. Azok a lányok a protestáns gyülekezetek amelyek

őbelőle jöttek ki, és azután egyből visszamentek a szerveződésbe és a Nikolaitizmusba. Ezeknek a lánygyülekezeteknek az Anyját egy prostituálnak hívják. Ez egy olyan asszony aki hűtlenné lett az ő házassági fogadalmához. Ő megházasodott Istennel és azután paráznaságra lépett az ördöggel, és az ő paráznaságaiban lányokat hozott a világra akik éppen olyanok mint ő. Ez az anya és lány kombináció anti-Ige, anti-Szellem és következésképpen anti-Krisztus. Igen, ANTIKRISZTUS.

Mielőtt még túl messze mennék szeretném megemlíteni hogy ezek a korai püspökök azt gondolták hogy ők az Ige felett vannak. Azt mondták az embereknek hogy ők megtudják bocsájtani bűneiket ha azok megvallják őket. Ez soha nem volt igaz. Elkezdtek megkeresztelni a csecsemőket a második században. Ők valójában megújulási keresztelést gyakoroltak. Nem csoda hogy az emberek ma úgy meg vannak keverve. Ha akkor ők annyira meg voltak keveredve, amikor a Pünkösdhöz olyan közel voltak, most ők a legkétségbeesettebb állapotban vannak, tekintettel arra, hogy közel két ezer évvel távolabb vannak az eredeti igazságtól.

Oh, Isten Gyülekezete, csak egy remény van. MenjeteK vissza az Igéhez, és maradjatok vele.

A BÁLÁM TANÍTÁSA

Jelenések 2:14, “Ott vannak nálad, akik a Bálám tanítását tartják, aki Bálákot tanította hogy vessen botránykövet az Izráel fiai elé, hogy egyenek a bálványáldozatokból, és paráználkodjanak.”

Na már most, egyszerűen nem lehet ott a gyülekezetben a Nikolaita terv úgy, hogy ez a másik tanítás ne jönné be hozzá szintén. Látjátok, ha elveszitek az Isten Igéjét és a Szellem mozgását, mint amely az imádat eszköze (“akik Engem imádnak azoknak Szellemben, és Igazságban kell imádniuk

Engem”) akkor egy másik imádati formát lesztek kénytelenek odaadni az embereknek mint egy helyettesítőt, és a helyettesítést Bálámizmusnak hívják.

Ha meg akarjuk érteni hogy mi a Bálám tanítása az Új Szövetség gyülekezetében, akkor jobb ha visszamegyünk, és megnézzük mi volt az az Ó-Szövetség gyülekezetében, és utána vonatkoztatjuk a harmadik korra, és azután áthozzuk a jelen időre.

A történetet a IV. Mózes 22. fejezetétől a 25. fejezetéig találjuk leírva. Mármost tudjuk, hogy Izráel volt Isten választott népe. Ők voltak napjaik Pünkösdi keresztényei. Ők menedéket találtak a vér alatt, ők mindannyian megkeresztelkedtek a Vörös Tengerben utána feljöttek a vizekből énekeltek a Szellemben és táncoltak a Szent Szellem energiája alatt, mialatt Miriam a prófétanő, játszott a tamburindobon. Az utazásnak egy bizonyos ideje után, Izráelnek ezek a gyermekei Moábhhoz érkeztek. Emlékeztek hogy ki volt Moáb. Ő Lótnak fia volt az egyik saját lányától, Lót pedig Ábrahám unokaöccse volt, és ilyen módon Izráel és Moáb rokonok voltak. Szeretném ha ezt látnátok. A Moábiták ismerték az igazságot, akár éltek azt, akár nem.

Tehát Izráel odaérkezett a Moáb határához és hírnököket küldött a királyhoz mondván, “Mi testvérek vagyunk. Engedjétek meg hogy áthaladjunk országotokon. Ha a népünk vagy az állataink bármit megesznek vagy megisznak, akkor szívesen fizetünk érte.” Bálák Király azonban nagyon ideges lett. A Nikolaita csoport nem akarta átengedni a gyülekezetet az ő jeleikkel és csodáikkal és a Szent Szellem különböző megnyilvánulásaival, meg az Isten dicsőségétől ragyogó arcaikkal. Túlságosan kockázatos volt, mivel elveszíthetette volna tömegeinek egy részét. Így Bálák megtagadta Izráelnek az áthaladást. Valójában olyan nagy volt a tőlük való féelme, hogy elment egy felbérelt prófétához akit Bálámnak hívtak és megkérte hogy közvetítsen ő és Isten között és kérje a

Mindenhatót hogy átkozza meg Izráelt, és tegye őket tehetetlenné. Bálám pedig, mivel mohón vágyódott hogy politikai ügyekben résztvegyen és hogy nagy emberré váljon, nagyon szívesen vállalta. Mivel azonban látta, hogy Istenhez közelednie kellett és meghallgatást kellett Istennél elérnie ahhoz hogy Izráel népe meg legyen átkozva mivel önmaga nem tudta azt megtenni, így hát megkérdezte Istent hogy engedélyt kaphasson a menetelre. Hát nem ugyanilyenek azok a Nikolaiták akik ma velünk vannak? Ők megátkoznak mindenkit akik nem az ő útjukat járják.

Amikor Bálám Istentől engedélyt kért hogy mehessen, akkor Isten visszautasította őt. Huha, ez csípett! Bálám azonban tovább erősködött, és még nagyobb jutalmat és tisztességet ígért neki. Így hát Bálám visszament Istenhez. Na már most, egy válasz Istentől elég kellett volna hogy legyen. De nem az önfejű Bálámnak. Amikor Isten látta romlottságát, akkor mondta neki hogy keljen fel és menjen. Ő gyorsan megnyergelte a szamarát és elindult. Észre kellett volna hogy vegye hogy ez egyszerűen Isten megengedő akarata volt és hogy nem lesz képes megátkozni őket még akkor sem ha hússzor menne és hússzor próbálná. Hogy mennyire hasonlítanak az emberek ma Bálámra! Ők három Istenben hisznek, három elnevezésbe keresztelkednek meg a NÉV helyett, és Isten mégis el fogja küldeni a Szellemét rájuk ahogy Bálámra is elküldte, és ők tovább fognak menni azzal a hittel hogy pontosan igazuk van, és itt ők valójában tökéletes Bálámiták. Látjátok, a Bálám tanítása. Menj tovább mindenképpen. Csináld a magad módján. Ők azt mondják, “Jó, jó, de Isten megáldott bennünket. Rendben kell, hogy legyen.” Én tudom, hogy Ő megáldott benneteket. Én nem tagadom ezt. De ez ugyanaz a szervezéses út amelyre Bálám lépett. Ez kihívás az Isten Igéje ellen. Ez hamis tanítás.

Igy azután Bálám vadul ment az úton lefelé amíg egy Istentől küldött angyal útját nem állta. A próféta azonban

(püspök, érsek, ülnök, elnök és fő vigyázó) annyira meg volt vakulva a Szellem dolgai iránt, a tisztesség, dicsőség és pénz gondolatára, hogy nem láthatta az angyalt amint ott állt kivont karddal. Ott állt hogy elzárja az örült próféta útját. A kis szamár látta őt és előre-hátra ugrált míg végül odanyomta Bálám lábát a sziklafalhoz. A szamár megállt és nem akart tovább menni. Nem tudott. Így aztán Bálám leugrott és elkezdte ütni. A szamár ekkor elkezdett beszélni Bálámhoz. Isten engedte hogy a szamár egy nyelven beszéljen. A szamár nem volt hibrid; ő eredeti mag volt. Ő ezt mondta az elvakított prófétának, "Nem a te szamarad vagyok és nem vittelek hűségesen?" Bálám így válaszolt, "Igen, igen, te az én szamaram vagy és eddig hűségesen vittél engem; és ha nem tudlak megindítani akkor meg foglak ölni...hűha! Mi ez, szamárhoz beszélni? Ez furcsa, azt gondoltam, hogy hallottam beszélni a szamarat és válaszoltam is neki."

Isten mindig beszélt egy nyelven. Ő beszélt Belsazzár ünnepségén és azután Pündkösdkor. Ma újra teszi ezt. Ez a hamarosan eljövendő ítélet figyelmeztetése.

Azután az angyal láthatóvá lett téve Bálám számára. Elmondta Bálámnak hogyha a szamár nem lett volna akkor már most meghalt volna az Isten kísértése miatt. Amikor azonban Bálám megígérte hogy visszamegy, akkor el lett küldve azzal a figyelmeztetéssel hogy csak azt mondja amit Isten ad neki.

Igy hát Bálám lement és felállított hét oltárt a tiszta áldozati állatoknak. Megölt egy kost amely az eljövendő Messiást jelezte. Ő tudta hogy mit kell tenni ahhoz hogy Istenhez közeledjen. A szerkezet meg volt neki rendben; de nem a hajtóerő; és ugyanez van ma is. Hát nem látjátok ezt Nikolaiták? Ott volt Izráel lent a völgyben és ugyanezt az áldozatot mutatta be, ugyanazokat a dolgokat tette de csak az egyiket követték a jelek. Csak az egyikük soraiban volt Isten. A forma nem visz el benneteket sehova. Az nem tudja elvenni a

Szellem kinyilatkoztatásnak a helyét. Ez az, ami Niceában történt. Ők átvették Bálám tanítását és nem az Isten tanítását. Azután ők megbotlottak; igen, ők elestek. Halott emberekké váltak.

Miután az áldozat el lett készítve, Bálám készen állt hogy prófétáljon. Isten azonban megkötözte a nyelvét, és nem tudta őket megátkozni. Ő megáldotta őket.

Bálák nagyon dühös volt de nem volt semmi amit Bálám tehetett volna a próféciával kapcsolatban. Azt a Szent Szellem szólt. Így hát Bálák mondta Bálámnak hogy menjen le a völgybe, és nézze meg a hátsó részeit hogy talán van valamilyen mód arra hogy megátkozza őket. Az a taktika amelyet Bálák használt ugyanaz mint amelyiket ma használnak. A nagy felekezetek lenéznek a kis csoportokra, és bármit találnak közöttük amiből botrányt csinálhatnak azt kihozzák és kikiabálják. Ha a modernek bűnben élnek, akkor senki nem mond semmit róla; de kerüljön csak egy választott bajba és már minden újság kitrombitálja az egész országon át. Igen, Izráelnek voltak hátsó (testi) részeik. Volt oldaluk amely nem volt dicséretre méltó; de tökéletlenségük ellenére is, az Isten szándéka által amely a kiválasztáson át működik, kegyelemből és nem cselekedetek által, NÁLUK VOLT NAPPAL A FELHŐ, ÉS ÉJJEL A TŰZOSZLOP, NÁLUK VOLT A MEGVERT SZIKLA, A RÉZKIGYÓ ÉS A JELEK ÉS CSODÁK. Ők igazolva voltak – nem önmagukban, hanem Istenben.

Isten nem tisztelte azokat a Nikolaitákat az ő filozófiai doktorátusukkal, jogi doktorátusukkal, hittudományi doktorátusaikkal, és az összes szép szerveződéseikkel, meg a legjobb vívmányaikkal, amelyekkel egy ember dicsekedhet; tekintett azonban Izráelre mert náluk volt az igazolt Ige. Bizonyos, hogy Izráel nem nézett ki túlságosan csiszoltnak, amikor éppen kijött Egyiptomból hirtelen való menekülésben, de mindenképpen egy áldott nép volt. Mindaz, amit valaha is

tudott több, mint háromszáz éven át, az a nyájak terelgetése volt, művelni a földeket és halálfélelemben rabszolgáskodni az Egyiptomiak alatt. De ő szabad volt most. Izráel egy megáldott nép volt az Isten korlátlan rendelkezése által. Bizonyos hogy Moáb lenézte őt. Az összes többi nemzet úgyszintén. Egy szervezet mindig lenézi a szervezetlent, és vagy eltökélt szándékkal beviszi őket a szervezetbe, vagy elpusztítja őket amikor nem akarnak jönni.

Most valaki megkérdezhet engem, “Branham Testvér, miből gondolod hogy Moáb szervezett volt míg Izráel nem? Honnan veszed az ötletet?” Éppen innen a Bibliából veszem. Itt minden jelképezve van. Minden ami az Ó-Szövetségben történet formájában le van írva az mind a mi figyelmeztetésünkre van leírva azért hogy tanulhassunk belőle. Itt van éppen a IV.Mózes 23:9-ben, “A sziklák tetejéről látom őt, és a hegyről szemlélem őt; Ime, a nép EGYEDÜL fog lakozni, és NEM SZÁMLÁLTATIK A NEMZETEK KÖZÉ.” Ime itt van. Isten amint lenéz a sziklák tetejéről, és nem valamilyen völgyben kutatva az ő rossz oldalukat és kárhoztatva őket. Isten olyan módon látta őket ahogyan látni akarta őket – a szeretnek és kegyelemnek a magaslatáról. Ők EGYEDÜL laktak és nem voltak megszervezve. Nem volt királyuk. Nekik prófétájuk volt, és a prófétában ott volt Isten a Szellem által; és az Ige a prófétához jött és az Ige ment a néphez. Ők nem tartoztak az Egyesült Nemzetekhez. Nem tartoztak a Gyülekezetek Világtanácsához, sem a Baptistákhoz, sem a Presbiteriánusokhoz, sem az ún. Isten Gyülekezete nevű egyházhoz, vagy egyéb más csoporthoz. Nekik nem volt szükségük hogy tartozzanak. Ők az Istenhez lettek csatlakozva. Nekik nem volt szükségük tanácsra egyetlen tanácstól sem – náluk volt, közöttük volt az “Igy szól az Úr”. Hallelujah!

A tény ellenére azonban hogy Bálám ismerte az Istenhez való közeledés megfelelő módját és elő tudott idézni egy

kinyilatkoztatást az Úrtól egy speciális erővel való felruházás segítségével, ő mégis midezek ellenére egy püspök volt a hamis csoportban. Mert mit tett ő most annak érdekében hogy elnyerje Bálák kegyeit? Kidolgozott egy olyan tervet amely által Isten kényszerítve lenne hogy Izráelre halálos büntetést mérjen. Éppúgy ahogy Sátán tudta elcsábítani Évát (testi bűnbeesésre készítheti) hogy így Isten kénytelen legyen a bűn ellen kihirdetett halálos ítéletét végrehajtani, ugyanúgy Bálám tudta azt hogyha Izráelt bűnbe viszi, akkor Isten kénytelen lesz a halálos büntetést rájuk mérni. Így hát megtervezte a módját annak hogy átcsábítsa őket és azután osztozzanak a bűnben. Meghívásokat küldött ki hogy menjenek el Baálpeor ünnepére (gyertek át hozzánk és imádjuk együtt Istent). Na már most Izráel, semmi kétség, hogy látta az Egyiptomiak ünnepeit és így nem érezték túlságosan helytelennek hogy elmenjenek és csupán nézzék vagy egyenek is az emberekkel. (Tulajdonképpen mi rossz van a közösségben? Nekünk szeretni kell őket, nem, másképp hogyan nyerhetjük meg őket?) Ha barátságosak vagyunk az nem árt senkinek – legalább ők így gondolták. Amikor azonban azok a szexis moabita asszonyok elkezdtek táncolni és vetkőzni miközben körbe forogtak, és csinálták az ő “rock-and-roll-jaikat” és twisteltek, akkor az Izráelitákban feltámadt a gerjedelem és házasságtörésre lettek csábítva Isten pedig haragjában megölt negyvenkétezer embert közülük.

És ez az, amit Konstantin császár és utódai tettek Niceánál és Nicea után. Ők meghívták az Isten népét a gyűlésre. És amikor a gyülekezet leült hogy egyen, azután felkelt játszani (résztvettek az ottani gyülekezeti formákban, ceremóniákban és pogány ünnepeken melyeket Keresztény szertartások szerint követtek el), tőrbe esett; paráznaságot követett. És Isten kísértelt közülük.

Amikor valaki elfordul az Isten Igéjétől és egy gyülekezethez csatlakozik ahelyett hogy a Szent Szellemet venné, az az ember meghal. Halott! Ez az, ami ő. Ne csatlakozz

egy gyülekezethez. Ne menj bele szerveződésbe és ne köss barátságot tantételekkel, tradíciókkal, vagy bármi mással ami elfoglalja az Ige, és a Szellem helyét, mert meghalsz. Mindennek vége van. Te halott vagy. Örökre elkülönülsz Istentől!

Ez az ami azóta minden korban történt. Isten megszabadítsa a népet. Ők kijönnek a vér által, megszentelődnek az Ige által, átmennek a keresztelés vizein és betöltekeznek a Szellemmel; egy idő után azonban az első szeretet kihül és valakinek ötletébe jön hogy szervezniük kéne azért hogy megőrizték magukat és hogy nevet szerezzenek maguknak, és mindjárt a második generációban már szerveződnek vagy néha még előtte is. Többé már nincs náluk az Isten Szelleme, hanem csak egy formális imádat. Ők halottak. Ők kereszteztek, hibridizálták magukat tantétellel és formával, de élet nincs bennük.

Igy hát Bálám Izráelt parázñaság elkövetésére készítette. Tudjátok hogy a fizikai parázñaság ugyanaz a szellem amely a szervezett vallásban van? Én azt mondtam hogy a parázñaság szelleme a szerveződés szelleme. Valamennyi paráznának a helye pedig a kénköves tóban lesz. Ez az amit Isten gondol a szerveződésről. Igenis, a szajha és az ő lányai a kénköves tóban lesznek.

A felekezetek nem Istentől vannak. Soha nem voltak és soha nem is lesznek. Ez egy rossz szellem amely elválasztja az Isten népét egymástól hierarchiára és laikusokra; és ez ennél fogva egy rossz szellem amely elválasztja az embereket az emberektől. Ez az amit a szervezetek és felekezetek tesznek. A szervezésben elválasztják önmagukat az Isten Igéjétől, és szellemi házasságtörésbe juttatják magukat.

Most figyeljük meg hogy Konstantin speciális ünnepeket adott a népnek. Ezek régi pogány ünnepek voltak a gyülekezetből vett új nevekkal, vagy néhány esetben Keresztény szertartásokat vettek és pogány ceremóniákkal

becstelenítették meg. Konstantin vette a nap-isten imádatát és átváltoztatta az Isten Fiának imádatává. A december 21-én való ünnepelés helyett, amely napon ők korábban a nap-istent szokták imádni, eltették az ünnepet december 25.-ére és Isten Fia születésnapjának hívták. Mi azonban tudjuk hogy Ő Áprilisban született amikor az élet megjelenik, és nem decemberben. Aztán pedig vették az Astarté-nak szóló ünnepet és Húsvét ünnepének hívták amikor a keresztyények az Úr halálát és feltámadását kellett ünnepelni. Valójában az egy pogány ünnep volt Astarténak szentelve.

Ők oltárokat állítottak a gyülekezetben. Szobrokat tettek be. Odaadták a népnek azt amit ők apostoli hitvallásnak neveztek, noha te ezt nem találod meg a Bibliában. Tanították a népet az elődök imáadására és ezáltal a Római Katolikus Egyházat a világ legnagyobb spiritiszta gyülekezetévé tették. Minden tisztátalan madár ott volt a ketrecben. És ott vannak nektek a Protestánsok az ő szervezeteikkel akik ugyanazt teszik.

Ők bálványoknak áldozott dolgokat ettek. Na már most én nem állítom azt hogy ez a valóságban azt jelenti hogy ők szószerint bálványoknak áldozott ételt esznek. Mert noha a Jeruzsálemben összegyűlt tanács szólt az ilyenek ellen de Pál nem csinált belőle nagy ügyet amikor azt mondta hogy a bálványok semmik. Az csupán egy lelkiismereti kérdés volt és csak akkor nem volt megengedve ha abban egy gyengébb testvér megbotránkozott. Továbbá, ez a Kinyilatkoztatás a Pogányokkal van kapcsolatban, és nem a Zsidókkal, mivel ezek Pogány gyülekezetek. Én ezt ugyanabban a megvilágításban látom amelyben az Úr szavait, "Ha nem eszitek a testemet és nem isszátok a véretem akkor nincs bennetek élet. Az ember nem csak kenyérrel él hanem minden Igével amely az Istennek szájából származik." Láthatjátok hogy valójában az evés egy szellemi értelemben való részvétel. Így aztán amikor ezek az emberek meghajoltak a szobrok, gyertyagyújtások, pogány

ünnepek használata, bűneik embereknek való megvallása előtt (amelynek mindegyike az ördög vallásához tartozik), ők az ördögnek voltak részesei és nem az Úrnak. Ők bálványimádásban voltak akár beismerték akár nem. Mondhatnak mindent amit akarnak arról hogy az oltárok és a füstölők csupán emlékeztetik őket az Úr imájára vagy hogy bármit jelent amit ők gondolnak; és ők azt is mondhatják hogy amikor imádkoznak a szobor előtt, akkor az csupán a hangsúlyozás kedvéért van; hogy amikor ők bűnt vallanak a papnak, akkor valójában Isten az Akinék tesz ki ezt szívéből, és amikor ők azt mondják hogy a pap megbocsájt nekik, akkor csupán arról van szó hogy a pap azt az Úr Nevében teszi' ők mondhatnak amit akarnak, de ők a jól ismert Babiloni, sátáni vallás részesei, és csatlakoztak a bálványokhoz, és szellemi paráznaságot követtek el, ami halált jelent. Ők halottak.

Igy hát a gyülekezet és az állam megházasodtak. A gyülekezet csatlakozott a bálványokhoz. Most már az állam hatalmával a hátuk mögött úgy érezték hogy, "A királyság eljött, és Isten akarata hatályba lépett a földön." Nem csoda hogy a Római Katolikus Egyház nem várja az Úr Jézus visszajövetelét. Ők nem milleniumisták (akik az Úr ezeréves uralkodásában hisznek- a Fordító) Az ő milleniumuk most itt van. A pápa jelenleg uralkodik és Isten uralkodik benne. Ezért hát amikor Ő eljön, szerintük, annak akkor kell lenni amikor az új egek és új föld el vannak készítve. De nekik nincs igazuk. A pápa a hamis gyülekezetnek a feje, és lesz egy millenium, de mialatt ez folytatódik ő nem lesz benne. Ő valahol máshol lesz.

A FIGYELMEZTETÉS

Jelenések 2:16, "Térjél meg, mert ha nem, akkor ellened megyek hamar, és vívok azok ellen számnak kardjával."

Mi mást is mondhatna? Elnézheti-e Isten azoknak a bűnét akik hiába viselték az Ő Nevét? Csak egyetlen módja van annak hogy a bűn órájában kegyelmet kaphass, TÉRJÉL MEG.

Valld meg hogy nincs igazad. Jöjj Istenhez bocsánatért és az Isten Szelleméért. Ez egy parancs Istentől. Az engedetlenség, halál, mert Ő ezt mondta, “Én háborúzni fogok veled a Szám kardjával.” A fenevad háborúzott a szentekkel, de Isten háborúzni fog a fenevaddal. Azok akik harcoltak az Ige ellen egy napon úgy fogják találni hogy az Ige harcol ellenük. Komoly dolog az Isten Igéjéből elvenni vagy Ahhoz hozzáadni. Mi lesz azoknak a vége, akik megváltoztatták és azt tettek vele ami nekik megfelelt, ha nem halál, és pusztulás? Isten kegyelme azonban még kiált, “Térjél meg.” Óh, hogy milyen édesek a megbánásnak, a megtérésnek gondolatai. Semmit az én kezeimben nem hozok, egyszerűen a Te keresztedhez ragaszkodom. Hozom az én bánatomat. Megbánom azt, ami én vagyok, és amit tettem. Most ez a vér, és semmi más, csak a Jézus vére. Mi lesz akkor? Megbánás, vagy a halál kardja? Ez rajtatok múlik.

(A Hét Gyülekezeti Kor Ismertetése című könyvből)

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O.Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org